

มูลค่า วิธีการ และสมมติฐานในการประเมินหนี้สินจากสัญญาประกันภัย

ราคาบัญชี

สัญญาประกันภัย

บริษัทได้นำมาตรฐานการรายงานทางการเงินไทยฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย (IFRS 17) มาใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 โดยแทนที่มาตรฐาน IFRS 4 ซึ่งกำหนดกรอบแนวทางใหม่ที่ครอบคลุมสำหรับการรับรู้ การวัดมูลค่า และการรายงานสัญญาประกันภัย

ภายใต้มาตรฐานดังกล่าว หนี้สินจากสัญญาประกันภัยจะถูกวัดโดยใช้แบบจำลองการวัดมูลค่าทั่วไป (General Measurement Model: GMM) ซึ่งประกอบด้วยกระแสเงินสดในอนาคตที่ถ่วงน้ำหนักตามความน่าจะเป็นและคิดลด การปรับความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน (Risk Adjustment for Non-Financial Risk) และกำไรจากการให้บริการตามสัญญา (Contractual Service Margin: CSM) ซึ่งแสดงถึงกำไรที่ยังไม่รู้และจะทยอยรับรู้ตลอดระยะเวลาคุ้มครอง

สำหรับสัญญาประกันภัยบางประเภท บริษัทใช้วิธีค่าธรรมเนียมผันแปร (Variable Fee Approach: VFA) ซึ่งสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินทรัพย์อ้างอิงผ่านกำไรจากการให้บริการตามสัญญา เพื่อลดความผันผวนของกำไร

ในขณะเดียวกัน วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย (Premium Allocation Approach: PAA) เป็นวิธีการแบบง่ายที่อนุญาตให้นำมาใช้กับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เข้าเกณฑ์ โดยใช้สำหรับการวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่ยังเหลืออยู่

หนี้สินจากสัญญาประกันภัยจะถูกวัดในระดับกลุ่มสัญญา และประกอบด้วย หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่ยังเหลืออยู่ (Liability for Remaining Coverage: LRC) ซึ่งสะท้อนภาระผูกพันในการให้บริการประกันภัยในอนาคต และหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว (Liability for Incurred Claims: LIC) ซึ่งครอบคลุมถึงค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว รวมทั้งค่าสินไหมที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับรายงาน

หนี้สินจากสัญญาประกันภัยสุทธิ

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ราคาบัญชี	
	2568	2567
หนี้สินจากสัญญาประกันภัยสุทธิ	879,689	783,119
- สินทรัพย์จากสัญญาประกันภัย	-	-
- หนี้สินจากสัญญาประกันภัย	879,689	783,119

หมายเหตุ:

- หนี้สินจากสัญญาประกันภัยสุทธิ คำนวณจาก หนี้สินจากสัญญาประกันภัย - สินทรัพย์จากสัญญาประกันภัย
- ราคาบัญชี หมายถึง มูลค่าสินทรัพย์และหนี้สิน ที่ประเมินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้นักลงทุนผู้วิเคราะห์ทางการเงินเข้าใจถึงมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของหนี้สินจากสัญญาประกันภัยที่เป็นที่ยอมรับตามหลักการทางบัญชีในประเทศไทย ซึ่งมูลค่าดังกล่าวจะต้องผ่านการรับรองจากผู้สอบบัญชีอนุญาตแล้ว

ราคาประเมิน

การจำแนกประเภทของสัญญาประกันภัย

สัญญาประกันภัยระยะยาว หมายถึง สัญญาประกันภัยที่มีระยะเวลาความคุ้มครองเกินหนึ่งปี หรือสัญญาประกันภัยที่มีการต่ออายุโดยอัตโนมัติ ซึ่งบริษัทไม่สามารถบอกเลิกสัญญา หรือปรับเปลี่ยนเบี้ยประกันภัยและผลประโยชน์ของสัญญาได้ตลอดระยะเวลาความคุ้มครอง

สัญญาประกันภัยระยะสั้น หมายถึง สัญญาประกันภัยที่ไม่เข้าเงื่อนไขของสัญญาประกันภัยระยะยาว

การจำแนกสัญญาประกันภัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยที่เกี่ยวข้อง

เงินสำรองประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยระยะยาว

บริษัทประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยระยะยาว โดยใช้วิธีการประเมินมูลค่าตามเบี้ยประกันภัยรวม (Gross Premium Valuation: GPV) ซึ่งเป็นการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัย โดยใช้สมมติฐานแบบประมาณการที่ดีที่สุด (Best Estimate Assumption) และมีการเผื่อความผันผวน (Provision for Adverse Deviation: PAD) ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life) สำรองประกันภัยของส่วนการลงทุนจะมีค่าเท่ากับมูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย (Account Value) และสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิต์ลิงค์ (Unit-linked) สำรองประกันภัยของส่วนการลงทุนจะมีค่าเท่ากับมูลค่าตลาดของสินทรัพย์ลงทุนที่ใช้หนุนหน่วยลงทุน (underlying asset backing the units) ของผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยแบบยูนิต์ลิงค์ ในขณะที่สำรองประกันภัยของส่วนการประกันภัยของแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life) และยูนิต์ลิงค์ (Unit-linked) จะเป็นการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตจากภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัย โดยใช้สมมติฐานแบบประมาณการที่ดีที่สุด (Best Estimate Assumption) และมีการเผื่อความผันผวน (Provision for Adverse Deviation: PAD) ตามความเหมาะสม

เงินสำรองประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยระยะสั้น

ผลิตภัณฑ์ประกันภัยของบริษัทเป็นสัญญาระยะสั้น สำรองประกันภัย (ก่อนการประกันภัยต่อ) ประกอบด้วยสำรองค่าสินไหมทดแทนและสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้

สำรองค่าสินไหมทดแทน ประกอบด้วยสำรองค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายที่ได้รับรายงานแล้วและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนยังไม่สิ้นสุด ซึ่งใช้ข้อมูลสินไหมจากระบบ และค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับรายงานซึ่งคำนวณโดยการใช่วิธี Chain Ladder แยกตามแต่ละประเภทของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทนที่สามารถจัดสรรได้และค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ซึ่งคำนวณจากสมมติฐานซึ่งใช้ประสบการณ์ย้อนหลัง และนอกจากนี้ยังมีการรวมค่าเผื่อความผันผวน (Provision for Adverse Deviation) เข้าไปอีกด้วย

สำรองเบี้ยประกันภัยยังไม่ถือเป็นรายได้ คำนวณจากค่าที่มากกว่าระหว่าง สำรองความเสี่ยงที่ยังไม่สิ้นสุดสำหรับกรมธรรม์ที่ยังมีผล บังคับอยู่ก่อนการประกันภัยต่อ กับ สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ก่อนการประกันภัยต่อ สำหรับในแต่ละประเภทการรับ ประกันภัย โดยในส่วนของสำรองความเสี่ยงที่ยังไม่สิ้นสุดสำหรับกรมธรรม์ที่ยังมีผลบังคับอยู่ก่อนการประกันภัยต่อ จะถูกคำนวณจาก ผลรวมของค่าสินไหมทดแทน ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการกรมธรรม์ และค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นจนกระทั่งสิ้นสุดสัญญา นอกจากนี้ยังมีการรวมค่าเผื่อความผันผวน (Provision for Adverse Deviation) เข้าไปอีกด้วย สำหรับ สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ก่อนการประกันภัยต่อ คำนวณตามหลักเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ซึ่งคำนวณโดย ใช้วิธีตามสัดส่วน

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	ราคาประเมิน	
	2568	2567
สำรองประกันภัย (ก่อนการประกันภัยต่อ)		
1. สำรองประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยระยะยาว	795,961	687,161
2. สำรองประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยระยะสั้น		
2.1 สำรองค่าสินไหมทดแทน	4,263	4,814
2.2 สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้	20,936	19,958
หนี้สินอื่นตามกรมธรรม์ประกันภัยค้างจ่าย	97,174	93,983

หมายเหตุ:

- สำรองค่าสินไหมทดแทน : สำรองค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายที่ได้รับรายงานแล้วและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนยังไม่สิ้นสุดและค่าสินไหมทดแทนที่ เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับรายงาน (รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทนที่สามารถจัดสรรได้ และค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทนที่ไม่ สามารถจัดสรรได้)
- สำรองเบี้ยประกันภัย : ค่าที่มากกว่าระหว่าง สำรองความเสี่ยงที่ยังไม่สิ้นสุดสำหรับกรมธรรม์ที่ยังมีผลบังคับอยู่ก่อนการประกันภัยต่อ กับ สำรองเบี้ย ประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ก่อนการประกันภัยต่อ
- ราคาประเมิน หมายถึง มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ที่ประเมินตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการ ประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการกำกับความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยและเพื่อให้มั่นใจ ว่าบริษัทความสามารถในการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยได้อย่างครบถ้วนแก่ผู้เอาประกันภัยซึ่งจะต้องประเมินโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ที่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการยอมรับ สมมติฐานที่ใช้ในการประเมินจะต้องสอดคล้องกับ ประสบการณ์จริงหรือในกรณีที่บริษัทมีข้อมูลไม่เพียงพออาจอ้างอิงจากประสบการณ์ของอุตสาหกรรมและปรับให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของพอร์ต การรับประกันภัยของบริษัทนั้น นอกจากนี้ มูลค่าสำรองประกันภัยดังกล่าวจะต้องรวมถึงค่าเผื่อความผันผวน (Provision of Adverse Deviation : PAD) ซึ่ง ให้เป็นไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย กำหนด

- มูลค่าหนี้สินจากสัญญาประกันภัยอาจมีความแตกต่างระหว่างราคาบัญชีและราคาประเมินอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากวัตถุประสงค์และวิธีการที่แตกต่างกันในการประเมินตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ ผู้ที่แนะนำข้อมูลไปใช้ควรศึกษาและทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์แนวทางการประเมินราคาหนี้สินจากสัญญาประกันภัยทั้งสองให้ถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจ